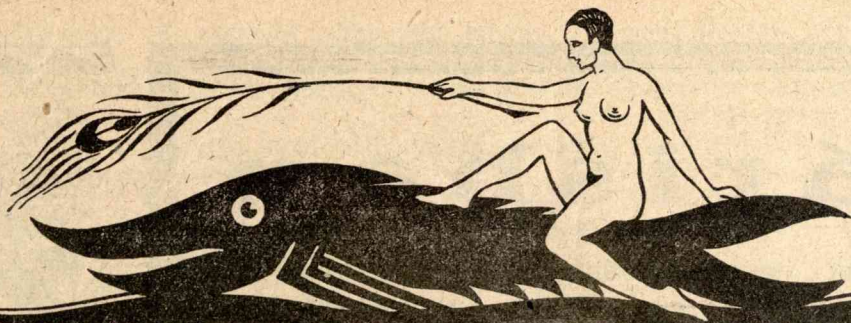

VI. évf. 50. sz.

Timișoara, 1928 dec. 11

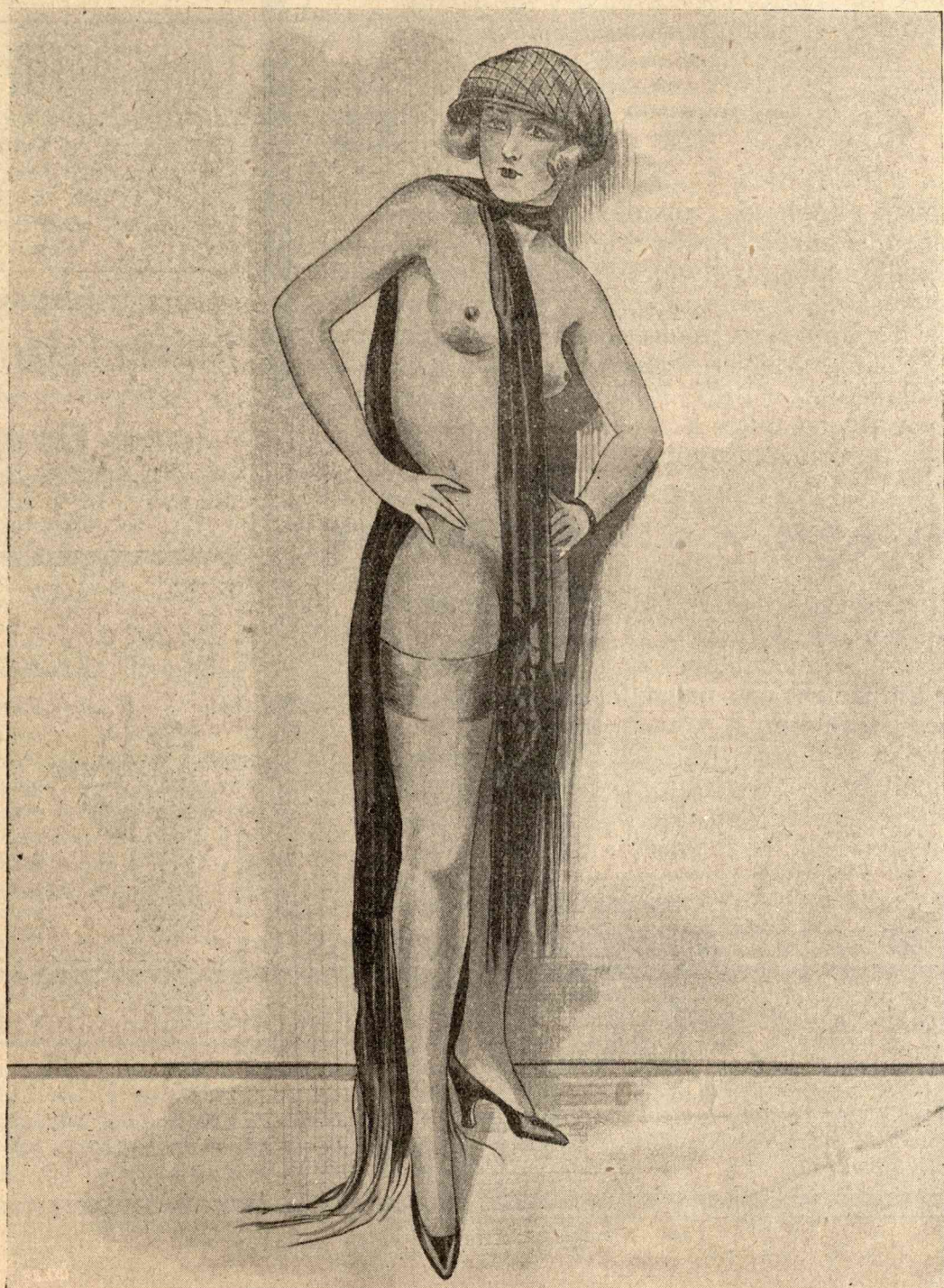
Cenzurat: Prefectura județului Timiș-Zorontal, Timișoara (România)

Ara: 20 lei, 3 ckor., 8 dinár, 2 lira, 50 Groschen
Bucarestben 25 lei, Párisban 2 fr. 50 cent

IKAVIAIR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Apacslány

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtár © Fundatia pentru Școală - BCU Cluj.
Gruber Kálmánnak a „Kaviar” részére készült eredeti rajza

P á r i s b a n

lapunk egyes példányai hetenként kaphatók a „Librairie Centrale” hirlap és időszaki lapokat terjesztő vállalata által képviselt uccai kioszkokban és mozgó árusítóknál, valamint pályaudvarokon. Egy példány ára 2 fr. Frs. 50 cent. Előfizetés egy negyedévre portóval együtt 25 Frs. Mélyen leszállított árban kaphatók lapunk 1925, 1926, 1927 évi teljes sorozat füzve 20 Frs. Ajánlott portó kötetenként 10 Frs.

B é c s b e n

lapunk kapható minden dohánytőzsdében, uccai és kávéházi újságárusítóknál, nemkülönben a pályaudvarokon. Bécsben és Ausztria egész területén egy példány ára 50 Groschen. előfizetés egy $\frac{1}{4}$ évre 6 Schilling. Mélyen leszállított árban kaphatók lapunk 1925, 1926. és 1927. évi teljes kötetei. Egy kötet füzve és ajánlott portóval együtt 8 Schilling.

O l a s z o r s z á g b a n

lapunk egy példányának ára 2 lira, bármely régi számot a kiadóhivatal 1 lira 50 cent kedvezményes áron azonnal szállít. Előfizetési ára negyedévre 20 lira. — Olaszországban a következő városokban kapható: Fiume, Milánó, Firenze, Roma, Nápoli, Venezia, Torinó, Genova, Palermo, San-Remo, Meranó, Padova és Toarmina, valamint az S. A. F. vasuti hirlapárudáiban.

Okosan teszi

minden műgyűjtő és könyvbarát, ha címét lev. lapon a kiadóhivatallal közli. Új könyv, fénykép és más ily dolgok megjelenésekor (amit nem hirdetünk) a kiadóhivatal minden gyűjtőt értesít.

Vidéki olvasóink figyelmébe!

Külföldre utánvéttel küldeni semmit nem lehet. Külföldi megrendelőink a pénzt, akár leiben, akár más valutában előre küldjék be és a megrendelést még aznap elintézzük. Árjegyzéket csak válaszbélyeg ellenében küldünk. Válaszportónélküli levelekre a kiadóhivatal nem válaszol.

Lapunk megjelenik minden héten kedden.

**Gutjahr
György**

Timișoara, II.
Bárany utca 18
Telefon 10-68.

Ruha és szőmefestés, chemiai vegytisztító intézet, különlegesség igénytelt tisztításban (régii toll felrísztése).

Fratii Györfly Testvérek

Műbutorasztalosok

Timișoara II. Rékási ut 4. sz.
Kész butorok: háló, ebédlő, leány és uri szobák, valamint irodaberendezések készítése szolid árak mellett.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Ioan Dumoniu

órák és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu Vacarescu 25
(Bemgasse)

Brada Jaroslav

Timișoara, Gyárváros, Fő utca 10.

Fuvós és vonós hangszerek gyártása. — Javitások gyorsan, pontosan, olcsón! Hurkok, szájharmonikák, okarinák, gyanta és az összes alkatrészek állandóan raktáron

Lenke szemei előtt hirtelen megjelent a kép. Az a gyönyörű, imádni való, rajongani való férfinő. Bággyadtan ábrándozva szól közbe:

— Az a szép férfi?...

A riporter élénken fordult feléje:

— Ismeri?

— Nem... a képét láttam... — ismét visszaesett lethargiájába.

— Hát igen, veszedelmesen, átkozottan szép az a férfi, de mint ha egy kicsit züllött életet folytatna.

Szeghő csodálkozva huzódott hozzá közelebb székével.

— Ne mondd!

Beszélgetni kezdtek, Sárossy, akit nem érdekelt ez a téma, Lenkéhez fordult:

— Tudja, hogy magát nagyon sokszor emlegettük Olgával? Remélem tudja, mi lett Olgából?

— Őh, hogyne, ki ne tudná.

— Megérdemelte. Istennemre megérdemelte. Egy csoda, egy fenomen az a nő... egy angyal... direkt utólérhetetlen, én mondom, nincs még egy olyan. Megjósoltam neki különben már mikor Pestre jött és először megláttam a szini iskolában... Ez aztán karrier... egy este alatt stár lett és gazdag nő. Toalett, autó, saját villa... apropos, a villája itt van a közelben...

Lenke unottan, kinosan, kényelmetlenül hallgatta a férfit, de most, mintha hirtelen valami új, megmentő gondolat lepte volna meg, valami új reménység ébredt volna benne, fölélénkült és izgatottan szakította félbe a férfit.

— Itt a közelben? Hát már nem a Rózsadombon?

— Az is az övé még, de ott csak nyaral. Százonban itt van Budán, mondom, a közelben — megmagyarázta, hogy hol és folytatta — és sokat emlegettük magát, Olga nagyon megszerette és szeretne volna tudni mindig, hogy van, hol van, mit csinál, de hiába volt minden, az ismerősök közül senki sem tudta megmondani, maga merre rejtőzik...

Lenke kábultan hallgatta és az új remény sugarai egyre határozottabban kezdtek derengeni öntudatában. Új utak, új lehetőségek nyíltak meg előtte, szórakozottan hallgatta a férfi beszédét, nem látta a mellette ülő Szeghő csökönyösen reáirányuló meleg pillantásait, az evés is elvesztette már lebilincselő varázsát, hófehér, finom fogai már csak gépiesen morzsolgatták az utolsó falatot, tükör előtt

és szeretett volna már menni tovább.

Hát ha mégis, ez mégis sikerülni fog.

Nem, nem hát ha. Most már biztos. Egészen biztos.

Megkönnyebbült, amikor elbucszott tőlük és leszaladt a lépcsőn.

XXII. FEJEZET

A csendes budai uccán fekvő karcsu, kerttel körülvett villa magas földszintjének déli sarka, dacára a délutáni öt órának, már vagy még le volt függönyözve. Két ablak volt ott, mind a kettőn leeresztett függöny, finom, szinte selyemszálakból szőtt vászonból, drága és káprázatos csipkebetétekkel, amelyeken át halvány bizonytalansággal szűrődött be a napfény egy szinte fojtó parfümillattal teleített szobába.

A szoba női budoár volt, hanyag könnyelműséggel berendezve, karcsu biedermeier toalett-tükörrel és székekkel, de széles, modern pamplaggal, egyébként pedig törökös színnel átitatva. Csupa szőnyeg és párna. Szőnyegek voltak a padlón, pamplagon, falakon, értékes, valódi perzsaszőnyegek. Gyönyörű darabok, valóságos vagyion. A pamplagon, székeken, de még a szőnyegek is, sűrűn tele voltak szórva párnákkal. Tarkabarka párnák hevertek mindenfelé kusza össze-visszaságban, tele volt velük az egész budoár.

A hatalmas tükör előtt ugyan csak ilyen zürzavarban és összevisszaságban a modern nő testének és szépségének az ápolásához tartozó szerek légiója hevert: üvegek, permetezők, dobozok, téglék, festékek. A székek hátán ruhák hevertek, kombinék, ingnadrágok, csupa édes, csipkés, selymes holmi. Belőlük is ugyanaz a fojtó illaj áradt ki, mely az egész budoárt betöltötte: exotikus parfüm szaga nyújtózkodva, keveredve bársonyos, meleg női test buja illatával.

Balogh Olga a pamplag szerteszét dobált párnái között feküdt. Sárga selyempijama volt rajta, ríktó kék szegéllyel és benne élénk-tarka japán motívumokkal, lábain keskeny, pánt nélküli cipők. Hasán feküdt, összekulcsolt két puha kezére fektette állát és ábrándozott, gondolkodott, illetve pihent. Ez volt a pihenése, ezzel töltötte el azt a rövid egy-két felőrat, ami az évé-

sen, alváson, próbákon, előadásokon, társaságon és barátain kívül számára megmaradt.

Teste, melynek domborodó részeihez sejtetve feszült hozzá a sárga selyem, karcsun és kíváncsian kigyózott végig a pamplagon, szemeiben ezer rejtélyes, titokzatos vágy, ígéret, tűz vibrált. Mozdulatlanul feküdt és lassankint lecsukódtak szemei, mintha aludna.

Sokáig feküdt így, a beszivárgó napfény egyre erőteljesebb lett, amikor nyílt az ajtó és nesztelen léptekkel rövidruhás, fitosorru szobalány lépett be a budoárba. Karcsun, hajlékonyan, minden zaj nélkül mozgott a szőnyegeken. Odalépett a tükör elé és fölgyújtotta a két oldalán lévő háromágú, gyertyákat imitáló villanyt, azután megállt a pamplag előtt.

Olga szempillái lassan, lustán fölnyíltak.

— Azt hiszem, a kisasszony kezdet fölöltözni...

Az hanyag lustasággal mozdult meg és oldalára fordulva felkötözködött. Pijama kabátja nem volt begombolva. Az alatta levő könnyű, csipkés kis selyeming mélyen ki volt vágva, hófehér nyaka szabadon volt egészen keble emelkedéséig, még látszott, amint a hamvas, sima bőr éles vonalakba rajzolódva válik és emelkedik ketté, a laza, lebegő ing pedig minden mozdulatánál megtört két pompás, kemény, parányi, éles kupban végződő ruganyos gömbölyűségen.

— A szinpadi ruhákat előkészítetted?

— Ágnes itt volt és már el is vitte őket.

— Hány óra?

— Fél hét lesz.

— Jó...

Fáradtan, lustán emelkedett föl a pamplagról és unottan nyújtózkodott egyet, ápolt, karcsu kezével halk ásitást fojtva el.

— A fürdő készen van?

— Minden elő van készítve, a víz leeresztve.

Ledobta magáról a pijamát.

— Tedd el ezeket...

— Cipőben, harisnyában, remek testén csak egy könnyű kis inggel ment át a fürdőszobába és szórakozottan kikapcsolva ingpántjait, kibujt belőle...

Fürdés után a lepedőből rögtön selyem ingnadrágot vett föl vett, melynek szárnyai különös, misztikus, buja mintákkal voltak telehímézve. Amíg a szobaleány föl-

huzta harisnyáját. földadta cipőit, cigarettára gyújtott és ledobta magát a tükör előtt álló párnás, karcsulábu, alacsony zsölyeszékbe.

— Fésülj meg!

Az előszobában megszólalt a csengő éles, berregő hangja.

Olga bosszankodva figyelt föl.

— Ki lehet az? Eredj nézdd meg és akárki az, nem vagyok itthon.

A leány kisietett s pár perc múlva ismét a küszöbön állt.

— Az igazgató ur van itt és be akar jönni...

— Várjon, most öltözködöm — dobantott idegesen a lábával, de a küszöbön már megjelent a direktor. Arca sugárzott a meglepődéstől. Nagy léptekkel sietett feléje és megcsókolta a vállát.

— Nagyszerű... frenetikus siker... jegyek elővételben egész hétre elkeltek... most is nagyszerű voltál, utólréhetetlen voltál...

Olga kinosan tolta el magától és durván rászólt:

— Nem szeretem, ha betolakodsz, amikor öltözködöm. Megizentem, hogy várj...

— No drága, hát ezért igazán nem kell úgy haragudni... elhoztam a fényképeket... mesés... a Színházi Élet valamennyit leközli, mind a tizennégyet, az emberek ismerni fognak, mint a tenyerem...

Egy széket húzott oda és melléje ült.

— Ugye, nem haragszol? Nem is tudom, hogy haragudhat valaki, akinek ilyen szép válla van, ilyen karjai... és micsoda lábak... ezek a párnás combok... te jó Isten, elég, ha az ember rájuk néz...

Kipirult arccal, csillogó szemekkel méregette végig a félmeztelen fejedelmi alakot és megpaskolta meztelen combjait a harisnya fölé.

Olga durcásan állt föl.

— Kikérem magamnak az ilyen izetlenkedést...

A férfi mohón nézte kiegyenesedett, majdnem meztelen aktját, melyet csak az ingnadrág takart, mely minden lépésénél izgató, kábító, szédítő perspektívákban látta a gömbölyűségét, ruganyosságát, forró, pikáns vonalait, egész tökéletes testét.

— Enyje, de rossz hangulatban vagy ma, kicsikém...

Olga fölkapta egy széken heverő pongyoláját és csak úgy összefogta mellén, akár egy keppet.

— Ezt eltaláltad. Legjobban szeretnék itthagyni csapo-papot, telt házat, közönséget, előadást, lefeküdni és egy jó nagyot aludni.

— Ugyan, ugyan, hogy lehet ilyet még csak mondani is? Majd elmulik... és ha jön a taps, a tombolás, a közönség vad láza...

— Ez közönség? Közönség neked, mert jól fizetnek, de nem nekem, mert nem is tudják, jól játszom-e vagy ripacskodom. Gukkerrek szegződnek testem minden meztelen darabja felé, mennél kevesebb rajtam a ruha, annál nagyobb a taps... kritikus közönséget szeretnék... Bécs... Berlin... Páris...

— Ugyan, ugyan, csak nem gondold komolyan. Nevetséges, hol vagyunk mi attól. Hát mit gondolsz? Megnyugtatlak fiacskám, ma minden színházban pénzt csinálnak, nem művészetet. Régebben nem volt elég, hogy élünk, hanem követeltük, hiányzott nekünk a művészet. Ma örülünk, hogy élünk. És ne hidd, hogy csak a színházak állnak ezen az alapon, hanem maga a közönség pártolt el a művészettől és követeli a könnyű, olcsó, gyors, meztelen fejtelenégeket... Hidd el nekem, valamikor én is színházigazgató voltam és a szívem lájt, amikor be kellett látnom, hogy ezentul elsősorban üzletembernek kell lennem és csak másodsorban, szinte titokban merek színházművészi szempontokat figyelembe venni...

— Ez az, ezért utálok mindent és mindenkit, az embernek igazán nincs kedve...

— Na, na drága, nem kell olyan tragikusan venni, lesz még más-kép is... igaz, a harmadik felvonásbeli jelenettedhez hoztam neked valamit... egy kis csekélység, de gyönyörűen fog állni hófehér nyakadon...

Zsebéből hízogó édeskés mosollyal kis koromfekete ékszerdobozt vett elő és fölpatantotta fedelét. A fekete bársonyon szikrázva tündöklöttek a gyémánt kövek, a ragyogó foglalat.

— Egy kis nyakék... remélem tetszik... sokat válogattam és úgy

gondoltam, ez bizonyára tetszeni fog...

— Nagyon kedves és figyelmes vagy...

Elengedte mellén a pongyolát, két kezébe vette a pompás ékszer, nézegette, forgatta.

— Próbáld föl...

A tükör elé állt és fölcsatolta. A hanyagul rajta fekvő pongyola lecsuszott vállairól és suhogva esett a szőnyegre. Észre sem vette. Gyönyörködve nézte magát...

— Tetszik?

— Nagyon kedves...

A férfi melléje simult és összecsókolta meztelen vállait, karját, nyakát, megsimogatta ruganyosan feszülő büszke combjait, azután magához szorította és megcsókolta.

Olga egy ideig tűrte a férfi falánkságát, azután lassan kibontakozott karjaiból és mosolyogva háritotta el magától.

— Nagyon kedves vagy, de most hagyj fölölözni, mert lekésem az előadást... ellenben előadás utánra rendelj szeparét az orfeumban és két személyre vacsorát...

Megfogta a karját és félig tréfásan, félig komolyan tuszkolta ki az ajtó felé. Az ajtóban a férfi még egyszer megkérdezte:

— De ugye, csak két személyre.

— Igen, igen, mondtam... Ma este csak veled akarok lenni...

Megsimogatta nyakán az ékszer, mosolyogva nézett rá és csókra nyújtotta kezét.

A férfi látható örömmel csókolta meg és elsielt. Olga a küszöbön maradt, ameddig hallotta, hogy az előszoba ajtaja becsapódik s csak akkor tért vissza hanyag léptekkel a tükörhöz.

— Vén majom...

Öltözködéshez látott és negyed nyolckor készen is volt toalettjével. Megelégedetten nézett végig magán a tükörben. Már nem volt sem rosszkedvű, sem fáradt. A vérbeli új színész lázával várta az új estét, az új fellépést, az új sikert, új tapsokat.

— Kisasszony!

Szobaleánya lépett be.

— Valaki keresi, azt mondja, okvetlen szeretne beszélni.

— Kicsoda már megint?

— Egy fiatal kisasszony...

(Folytatjuk.)

Győry Endre nagy sikert aratott regénye, **A kapu előtt** kapható a kiadóhivatalban. Küldjön be 42 lelt bélyegeken, külföldről megfelelő valutát és portómentesen kapja meg a csinos kiállítású, érdekes regényt.

UTOLSÓ JÁTSZMA

Írta: BARNÁ ZOLTÁN

I.

Pont este kilenc órákor, — a villanylángok kissé bágyadtan égtek, mint öregurak kihűlt szívei — Bondár Gizi beosont a bankár palotájába. Egyszerű, kislányos, sötétkék ruha fedte szabályos alakját, keblére kis gyöngyvirágcsokrot tűzött. Ugy lépett az öregedő férfi szerelmi barlangjába, mint akivel semmi olyan nem történhetik meg, amit ő maga nem akarna.

Csengetésére egy őszhajú, elegáns lakáj engedte be a bankár lakótermeibe, amelyek luksuriózus pompával voltak butorozva. Vastag, nesztfogó perzsák, sulyos bársonyportierek, délszaki növények, értékes festmények, tigrisbőrrel letakari hencserek és kényelmes, tág zsíryék mindenütt.

A lakáj Weinberger dolgozószobájába vezette Gizit, azután diszkréten, halkán távozott. A vastag, sötét bársonyfűgönyök mintha elnyelték volna, úgy eltűnt.

Weinberger bankár a szokásos üdvözlésekkel jött feléje, a képzelhető leggavallérosabb modorban szólította meg. Dacára a szempillákat környező némely ráncnak s dacára azon két éles barázdának, melyek a százugból indultak ki, vakmerő, férfias kinézésű arca volt. Ha a halántékán már gyengén őszülő haja nem játszotta volna az áruló szerepét, alig sejtette volna bárki is, hogy tul van már az ötvenen.

Sok mindenféléről beszélgettek, de a társalgás, bármennyire erőlködtek is, nem lépett le a banalitások teréről. Hiába járt Bondár Gizi a férfi kezére kissé vakmerő módon, hiába tett nehezen félreérthető célzásokat, hiába enyelgett vele, (meg kell jegyezni, hogy a mámorító likőrök göze egy kissé a fejébe szállt) mindez mitsem használt.

Ott ültek a dolgozószoba homályos sarkában és csevegtek. Gizi kis formás combjain merészen felrebbent a szoknya, amint szokása szerint egymásra rakta lábait és ölénél előszökkentek testvonalai. Ahogy ott ült a puha, meleg gyermeklány, olyan volt, mint egy jó, érett, kemény kis bogyó. Vékony, fehér ujjai idegesen doboltak combjain. A közepsőn ott ragyogott egy billiáns-gyűrű. Weinberger fejedelmi aján-

déka. A villanyfény benn szerteszét szikrázta fényveit, hol zölden, hol kéken, majd sárgán és vörösen sziporkázott. De a lány haja még sokkalta jobban ragyogott. Talán a kincsásót csalogatja úgy a föld mélyéből kivillanó arany, ahogy az öregedő bankárt vonta ez a dus, világló haj. Látott egyszer egy fiatal mártírnő képet valami ismeretlen kis templomban, mivem imaszékek, tüvegre festett zöld és piros palástú groteszk szentek képei között. Az is egy ilyen szőke, fiatal lány volt, a kinzóasztalra kötözve, teljesen meztelenül és a női hőhérok forró, izzó harapófogóval tépdesték duzzadó, kíváncsú kebelhalmairól a húst...

Gizi ránézett a férfire, kissé csillogó szemekkel, nedves szája remegett, mögötte a fogak csillogtak.

Csodálatos őszinteségről beszélt mindenről, egyszerűen, nyugodtan, mint aki mindent megért. A szokásos tartózkodások nélkül, de mégis olyan naiv volt, mint egy tudatlan gyermeklány, aki a porcellánbabáját sima mellecskéjéhez viszi, hogy megszoptassa.

Weinberger föléje hajolt Gizinek, bódultan az ifjú női test vad, érzéki illatától. Összerebbent a hajuk, érezték egymás forró leheletét. Gizi karcsu alakját bizalmasan hozzámítottatta a bankárhoz, mint egy hízog, ravasz macska. Weinberger átfogta a fiatal, karcsu testet és magához szorította, mintha a gyermeklány ifjuságát és fiatal vérét akarná ömleszteni magába. Ebben a kéjes, királyi pillanatban érezte csak meg, hogy milyen rettentő a közegő aggkor, amikor vége van a csóknak, mámornak, amikor már a legszebb, legmeztelenebb asszonyi test se csíholhat tüzet a kiégett kovákból, amikor a hátgerincből kiszivárog a legutolsó kéj.

— Tested mellett, Gizike, úgy lehet melegegdem, mint meztelen ember a kandalló izzó parazsa mellett...

Vadul, a lohadó kráter utolsó kitörésével tapasztotta ajkait a friss, üde, zamatos leányszájra. Elkeseredetten szivta a lélegzetét, a belső nedvét, mintha holmi narancs levét szűrősné szomjasan. Kezei között érezte lüktetni a kemény, meleg

életet, amely Gizi bőre alatt áramlott...

Gizi testébe belelűktetett a férfi ajkának vonaglása. Megsimogatta kezével a bankár őszülő fejét, aki mohó szájjal kapott a bluz kivágásából elővillanó domboruságba. Gizi forró lázban engedte. A kapcsok kikapattantak mellén, előhullt az ingváll, a szalagok lecsusztak a gömbölyű, fehér vállakra és a melhus báriosnyát már takaratlan találta Weinberger reszkető keze.

— Te... te... legutolsó kéj! — lihegte, fejét a két melldomb közé fektetve.

Gizi vissza akarta tolni magától a deres, kócos fejet, hogy rendbeszedje öltözékét, de a férfi két keze már a szoknyáját tépte le a derekáról, a lány már ott érezte vas kapocsként meztelen combjain tépő, szorító, kemény tíz ujját. Az apró, gömbölyű combok egymásba simulak, — két forró, vergődő kigyó, két csöpp, selymes rózsaszírom — teste hátrahanyatlott a széken...

— Maradj mindig velem, hogy becsapjam az öregséget, a halált...

Gizi szó nélkül teljesen kikapcsolta magán a ruháját és feltárta fiatalága rejtelmes csodáit. Engedelmesen átfeküdt a ruganyos nyugágyon. Weinberger arccal bukott rája és néhány percig csodálattal imádta Bondár Gizi meztelen testét...

II.

Gizi úgy érezte, hogy egész lényé felolvad, átszellemül a gyönyörtől. Ott feküdtek egymás mellett a pamlagon. A bankár lágyan megsimogatta. Ujjai érintésétől Gizi egész teste remegett, mint a kifeszített hur...

— Ha szeret, — rebegé megittasodva, esdeklő hangon, — legyen a magáéva!

A bankárnak nem maradt egyéb hátra, mint leszakítani a győzelem gyümölcsét. Gizi most érezte először az asszonyi izgalom kéjét, csúdas hatását... Édes kicsi testének megrészegető légkörében Weinberger ujjáéledt... Mennyi bűbajos varázs rejlik minden vonalában... Vannak dolgok, melyeket pusztá szavak ki nem mondhatnak... Amit a bankár

érezte, azt a világ semmiféle nyelvén el nem lehet mondani, mert az emberek nyelve nem úgy van megalkotva, hogy azzal vissza lehetne adni az isteni kéj érzelmeit, pedig

Gizi egy pillanat-alatt istenné tette a bankárt, avval a boldogsággal, mellyel elárasztotta még egyszer, utóljára kihunyorgó testét... Öröklén vakmerő ajkai megpihentek néha a

szerelem édes fészken...

Régi nyár Utolsó játszma a szerelem mesterhegedűjén... Utóljára vibrál, táncol a vonó... aztán agyó!

Jean Finot:

A négererk erkölcstelensége

— Eredeti fordítás —

A négererk erkölcstelenségének tulzott feltüntetését lassán megdöntik a tények s kiderül, hogy ezt csak ezen faj ellenségei találták ki, illetve igyekeztek meghatványozottabb mértékben szemeink elé tárni.

Az igazság az, hogy a felszabadulás és művelődés óta a négererk is igyekeznek zabolázni magukat és fékentarítani ösztöneiket. Hiszen például a családi élet csak a felszabadulás óta ismerős számukra. A rab-szolgaság alatt nem lehetett a néger sem férj, sem feleség, sem szülő, sem gyermek, uruk határozott felet-tük. És a két millió ötszázezernél is többre rugó mulattok száma mutatja leginkább, hogy mennyire tartották tiszteltben a fehér ültetvényesek a néger leányok szüzességét és a néger asszonyok családi életét. A férjüktől gazdájuk szeszélye szerint elválasztott asszonyok, a szü-leiktől messze elhurcolt leánygyer-mekek, az ültetvényes vagy alkal-mazottjai kedvtelésének, kiszolgál-tatott jótestű fiatal leányok sorsa inkább a fehér faj erkölcstelensége mellett bizonyít, annál is inkább, mert a néger nők vagy akár fiatal leányok megejtése vagy erőszakos megbecstelenítése a törvények sze-rint sem volt bűn egy fehér ré-széről.

S ezen a helyzeten egyelőre ter-mészetesen a felszabadulás sem se-gített, hiszen mindenhez idő kell. Ma már persze más a helyzet és a néger asszonyok és leányok körében már a legszigorubb erkölcsösség uralkodik, ha nem erkölcsösebbek akár a mai amerikai vagy európai nőknél.

Mások viszont, habár tévesen, a születések bőségét veszik valamely faj vagy nemzet erkölcsösségének fokmérőjéül, de ha erről az oldalról is tekintjük a dolgokat, azt kell konstatálnunk, hogy míg Amerika fehér lakossága (leszámítva a be-

vándorlást) egyre fogy, addig a négererk felszabadulásuk óta (1860) megkétszereződött.

Mindezek dacára általános az a felfogás, hogy a négererk nemi te-kintetben roppant erőszakosak és perverzek. Legfőbb bűnükül pedig a szüz fehér nők ellen elkövetett erőszakos nemi közöszlések tart-ják. Ugyan anélkül, hogy őket men-teni akarnám, meg kell jegyezzem, hogy ezen bűnök voltát inkább a fehérek fölháborodása nagyítja. Ugyanis azt találjuk szörnyűnek, hogy, mert egy nyomorult, piszkos néger megbecsteleníteni egy tiszta, ártatlan fehér leányt, a megejtett néger asszonyok és leányok nagy tömegével pedig senki sem törődik. Természetesen ez kissé szubjektív felfogás. Más tekintetben pedig meg lehet érteni azt a szinte örvöngő fanatizmust és vágyat, mellyel a fekete férfiak a fehér nők iránt vi-seltetnek.

Az irtózatoss nagy testi különbség a végletekig izgatja őket, ami bru-tálisabb nemi ösztönüknél persze néha az erőszakban robban ki. Azon-ban még így is a statisztika szerint a háboru előtti tíz évben egész Amerika területén mindössze csak 500 feketét végeztek ki fehér asz-szonyokon vagy leányokon elköve-tett erőszak miatt.

A háboru alatt pedig, ahol gyar-mati katonák fordultak meg, nagyon sok esetet mesélnék négererk asz-szonyokkal szemben elkövetett erő-szakos borzalmairól. Egy ízben pl. egy néger katona éjjel elfogott egy történetesen éppen gyógyszerárba igyekező tizenhatéves leányt, a szá-ját betömte, a közeli parkba hur-colta, meztelenre vetkőztette, azután éles rohamkésével mindkét mellét lehasította testéről. Más viszont szeméremtestét csönkította meg, töb-ben pedig halálra kínoztak egy fe-hér nőt, aki nem bírta el a sok-

szoros erőszakot és több ilyen és ehhez hasonló, vad és borzalmas eset.

Mindez természetesen arra mutat, hogy a fajban vannak perverz haj-lamok, de ezek a kirobbanások ta-lán testi alkatára arra a forróbb ég-hajlatra is visszavezethetők, amely alatt született. Nem szabad elfelej-tenünk azt a sok kéjgyilkosságot sem, mely nálunk Európában, kü-lönösen az utóbbi időben előfordult, úgy szintén azt a sok erőszakot, melyet fejletlen, tizenkettő—tizen-négy éves leányokon követnek el bestiális fehér emberek s amit például a né-gerek egyáltalán nem ismernek, — ha igazságosan akarunk itélni.

S végeredményében arra az ered-ményre kell jutnunk, hogy az er-kölcstelenséget a tulintenzív nemi ösztönök következtében, melyek sem fajhoz, sem nemzethez, hanem csakis egyénekhez vannak kötve, mindenütt föltalálhatjuk, ahol csak ember és emberek vannak és objektíve nem is lehet beszélnünk egy nemzet vagy faj, így a négererk erkölcstelensége-ről sem.

S ha egyes szubjektív álláspontok mégis ezt vallják, a négererk a ma-guk részéről joggal emlegetik fel, hogy az erőszak és a perverzizások különböző formája egyáltalán nem ismeretlen a fehér emberek előtt sem, sőt, azok meglehetősen gyá-korolják is azokat.

Már pedig ha így áll a dolog, olyan joggal lehetne beszélni a fe-hérek erkölcstelenségeiről. A helyes tehát az, ha mindnyájan bevalljuk: emberek vagyunk.

Ford. Dr. B. Z.

3 nap alatt eltüntet: szeplőt, májfoltot pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerár Dóm-tér 6

Az élet problémái

Rovatvezetők: **Dr. Benedek Margit és ifj. Kubán Endre.**

Névtelen levelekre nem válaszolunk, viszont a beküldők neveit diszkrécióban tartjuk és leveleiket kívánságra visszaküldjük.

Kinek legyek a felesége?

Jómódu szülők egyetlen elkényeztetett gyermeke vagyok. Tejbe-vajba fűrésztöttek és mindenben csak a kedvemet keresték. Állandóan külföldi fürdőhelyeken nyaraltunk, táncoltam és divatos kabarékát látogattam. Most nyáron aztán Nizzában bemutatnak nekem a színházban egy fiatalembert, aki választékosan öltözködött, nagyon szellemes volt, de én ösztönszerűen irítoztam tőle. Állandó lovagomnak szegődött, elkísért a tennispályákra, lokálokba, szóval mindenütt velem tartott. Én eleinte haragudtam rá ezért az állandó kíséretért, később azonban megszoktam és szinte hiányzott nekem, ha elmaradt mellőlem. Egy bágyasztó délután, mikor a szokottnál is többben lepték el a fürdőt, elhatároztuk, hogy beuszunk a tengerbe. Már jó messzire bemerészkedtünk, amikor görcsöt kaptam. Önfeláldozón uszott velem együtt, amikor a legválságosabb pillanatban egy bárka bukkant fel. Behúztak minket és később köszönetet mondtam, hogy saját életét kockára téve megmentette az életemet. És akkor azt mondta, hogy ezt önzésből tette, mert annyira szeret, hogy képtelen lett volna nélkülüm élni és számára boldogság lett volna, hogyha a karjai között együtt halunk meg. Azt hiszem, hogy egy ilyen gyönyörű vallomás minden nőt elkábitott volna. Engem is. A bárkát már mint menyasszonya hagytam el. Szüleimnek meg akartam sürgönyözni a dolgot, de azt mondta, hogy várjak még egy keveset az értesítéssel. Pár nap múlva a parkban vadul csókolni kezdett és mintegy véletlenül, mialatt én védekeztem, leszakította valódi gyöngyszemekből álló nyakéket. Amikor az okozott kárt észrevette, megfogta a nyakláncot és zsebre téve kijelentette, hogy ékszerészhez viszi és megcsináltatja. Harmadnap azután nyomtalanul eltűnt a fürdőből. Egy levelet hagyott hátra a számomra, amelyben bocsánatot kér tőlem és nagyon kér, hogy bocsássak meg neki, hogy

ilyen csúnyán bánt el velem, de ő már elvesztett az élet számára. Bevallja nekem, hogy gyakran tette meg ezt a dolgot és mindig csalafintasággal megszerez valamilyen drága ékszert és akkor elszökik. Eleinte nálam is így indult meg a dolog, de később azután komolyan szerelmes lett belém és ezért nem hagyott cserben a vízben, hanem komolyan szeretne volna, hogyha mindketten meghalunk, mert tudta, hogy semmi reménye nem lehet arra nézve, hogy feleségül vegyen. Kér, hogy bocsássak meg neki. Én azután azt hazudtam, hogy a gyöngy elvesztett és szüleim kénytelen, kellelten beletörődtek a dologba. Most attól félek, hogy megtudja, hogy vőlegényem van és meg fog zsarolni.

Válasz:

Az a meggyőződése, hogy túlságosan pesszimista színben nézi a dolgot. A csaló, aki visszaélt a maga bizalmával, a levélben azt írja, hogy szerelmes lett magába és ezért nem folytatja tovább a játékot. Ezt el lehet hinni, végre ő is csak férfi, éppen úgy lángra gyulhat, mint más, azután ne feledje el, hogy megmentette az életét. Már pedig abban a kritikus negyedórában, amikor teljesen kilátástalanul tartotta magát a vizen, kockáztatva, hogy esetleg maga is belefullad, ami nagyon könnyen megtörténhetett volna, igazán nem volt semmi lehetősége annak, hogy valami hasznot hajthat ebből. Erősen hiszem, hogy nem fog többé felbukkanni az ön életében. Ha esetleg mégis megtörténne, amit nem hiszek, úgy mindent meg kell vallani és a fickót lefogatni. Az én tanácsom az, hogy az egész kalandot felejtse el, menjen férjhez és ne keresse a tolvajt, akinek elvégre mégis csak az életét köszönheti.

Mi kergeti a nőt a prostitúció karjaiba?

Kérdés:

Sokszor hallom, hogy valakit „visz” a vére, vagy, hogy „rossz”-féle, hogy valamilyen ellenállhatatlan vágy él benne, minél többet és többször élni és ez a vágy kergeti a prostitúció karjaiba. Kíváncsi vagyok tehát, nem mindig a körülmények, hanem tényleg saját maga, vágyai és kívánságai is a mélységbe sodorhatják a nőt, sőt akkor is, amikor a körülmények nagyon nehezen engedik meg, sőt szinte lehetetlenné teszik?

(B. Margit, Temesvár.)

Válasz:

Nagyon helyesen állapítja meg, a legtöbbször a körülmények, helyzetek viszik a prostitúció útjára, elsősorban a születési és családi körülmények. Bűnözők, iszákosok, elmebajosok leányaiiban a morális egyensúly nagyon labilis és az erkölcsi érzés jóval a kisebb, tehát a rossz utra könnyebb őket vezetni és nagyon hamar asszimilálnak a környezethez. Ezek azután annyira elhagyják magukat, hogy még testükkel sem képesek önállóan megkezesni kenyerüket, nem is lesznek u. n. „bárcás” nők, hanem bordélyházi leányok.

Vannak azután nők, akik a téves felfogás körülményének áldozatai. Ezek téves fellüktetés, magyarázat, vagy elképzelés miatt kora ifjúságuk óta a nemi közösülés aktusában szent, kiválasztott tettet látnak, amit csak fölfokoz bennük az esetleges hasonló környezet, mondjuk, ha az anyjuk erkölcsi sem egészen kifogástalanok, vagy látják idősebb nőtestvéreiket nap nap után meglehetősen szabadsággal viselkedni a férfiakkal szemben. Az ilyen nők azután csak a közösülést tartják szent és szép dolognak; nem a szerelmet, melynek végső járuléka csak az és éppen ezért személyekben nem tesznek kivételt, ma ennek, holnap annak,

mindenkinek odaadják magukat...

Hogy azután fiatal és különösen szegény lányokra mennyire képes hatni a szép ruha és a pénz és hogy hányan vannak, akiket ezek megszerzésének vágya lértett a rossz utra, azt azt hiszem, nem kell bővebben részleteznünk, erről mindenki tud. És különösen ma vészélyes kerítő ez a dolog, ma, amikor mindenki szórakozni és öltözködni akar, amikor már az öltözködésben, különösen a nőknél nincsenek meg azok a kaszibeli különbségek, mint régen. Ma a szegény leány is couvertout-kabátban, crêpe de chine ruhában és selyemharisnyában jár. Óriási verseny folyik, amelyben senki sem akar nem kitarítani, a kitarításhoz pedig pénz kell, a szegény leányoknak pedig nincsenek ezreseik, hát az ártatlanságukat váltják fel aprópénzre. Egyszer, kétszer, háromszor, sokszor, — mindég. Az ut letér az egyenesről, de egyenes, látjuk, tudjuk, hol a vége.

Nem kell elfelejtenünk a férfit sem, ha arról van szó, hogy prostituálódnak a nők, mert bizony nagyon sok nő nem egyéni hajlamai sem életkörülményei, hanem egy férfi miatt került arra az utra, amely olyan, mint Dante pokla: onnan nincs többé visszatérés. A férfi vágya már sok fiatal lányt megejtett, akik azután kézről-kézre adódtak előbb lassu, később egyre vehemensebb tempóban, amíg azután elnyelte őket a névtelen tömeg. A férfiak közvetlen okai a nők elprostituálódásának akkor is, ha kerítőnő karmai közé kerülnek, aki igyekszik őket mindenáron megszerezni, mert hisz gazdag „kundschaftok” várják az „árut”. Egy ilyen tipikus esetet épen a múlt héten olvastunk az egyik bécsi napilapban.

Egy S. Laura nevezetű husz éves szegény bécsi lány, aki varrással foglalkozott, egy délutáni séta alkalmával megismerkedett egy elegáns fiatalemberrel, akinek nagyon megtetszett. A fiatalember azután elvitte autókirándulásra, színházba, moziba és amikor már nagyon összeleledtek: egy találkahelyre. Itt aztán többször randevuziuk, a legközelebbi randevura már azonban nem jelent meg a férfi — ráunt erre a szerelemre. A lány nagyon szívére vette a dolgot, a találkahely tulajdonosnője, egy vén kerítőnő azonban megvigasztalta, hogy ne busuljon, mert ő ismer egy fiatalembert, akinek már ő régen tetszik és aki nem tudom, mit áldozna, ha egyszer legalább csak beszélhetne vele, stb. A

lánynak megtetszett az új, elegáns ur, a második és a harmadik is, a többi is, míg a kézről-kézre adásban végre rendőrkézre került „tiltott iparág” üzése miatt.

S most térünk rá tulajdonképpen kérdésének magjára: minden körülmények és külső okok mellett létezik-e az a bizonyos ellenállhatatlan belső kényszer, mely a nőt erre a „pályára” viszi? Röviden felelhetünk: igen. A nők általában monogám (eggyel megelégedett) természetűek, de vannak közöttük kivételek. még pedig nagyon szép számmal, akik a férfiak polygam (többhöz vonzó) természetével bírnak. Nagyon sok nőnél lép föl a nemi érettség befejezésekor valamilyen sexualis falánkság, amely őket nemcsak a hét minden napjában, de a nap minden órájában is képessé tennék arra, hogy férfit kielégítsenek. Természetes tehát, hogy ilyen vágyakat egy házaselet nem tud kielégíteni és természetes, hogy az ilyen hajlamu nők a prostitúció útján próbálják magukat kielégíteni. Egész gondolkozásuk és életerejük az új és új közösülésekre koncentrálódik, ebben élnek ki örömeiket és bánatukat, testüket, egész lelküket, egész életüket.

Lehet mondani a prostituáltak 30 százaléka ezeknek a nőknek a sorából kerül ki, akik olyan természetűek, akiket tényleg a „vére-visz” és akik tényleg „rossz” félék. És hogy ezeknél nem számítanak körülmények, születés, nevelés, rang, vagy társadalmi helyzet, vagyis, hogy tényleg csak a természetük, leküzdhetetlen és gyógyíthatatlan hajlamuk viszi erre az utra, azt bizonyítja legjobban, hogy a legelőkelőbb körökben is akadnak leányok, akik a leggondosabb nevelés dacára, habár a legjobb helyzetben éltek, megvolt amit szemük szájuk kívánt és bár megmentésük érdekében mindent megtettek, mégis a szerelem és az élvezetek karjaiba dobták magukat, — mert nem tehettek másképp. Oh, ha valaki végigjárja a mocsarak világát, az örömeik tanyáját, nagyon sok szerencsétlen nőt talál ott, akiknek bölcsője selyemmel, csipkével volt bélelve, akik a leguribb és legelőkelőbb házak levegőjét szívták magába.

Eppen ezért nem kell soha itélkezelnünk, hanem sajnálkoznunk, mint a betegeken, sőt még jobban, mint azokon a betegeken, akik el vannak ismerve és akik vannak elegenden, akik sajnálják.

Sajnálkozni és megbocsátani mind-

egyikünknek szabad, de követ, az első követ is csak az dobhatja, aki maga sem bűnös!

GLOSSZA

Anita Berber, meghalt. Szűk-szavu, pársoros, szürke ujsághír jelent meg a napilapokban. Anita Berber meghalt, egyszerűen regisztrálják halálát. De ott a szürke papír és a fekete betűk mögött egy tragédiás élet rejti. kicsit megdörzsöljük a szemünket, talán nem jól látunk, de mégis igaz, egy örök vidám, mulatni vágyó asszony, kinek élete, utja a pezsgő gyöngyözése között vezetett végig, Anita Berber, a híres meztelen táncosnő meghalt.

1899-ben született, szegény szülők gyermeke, a kis Annus csak nyolc éves, de él hal a táncért. Később azután a szülei tönkremennek és a tizenöt éves Annus megszökik hazulról. Űzi, kergeti a vére. Táncosnő lesz. Erős akarattal dolgozik, fokonként dolgozza feljebb magát és kiküzd magának a berlini Wintergarten homlokzatára a nevét, melyet vakító transzparenssek világítanak bele a berlini éjszakába. Anita Berber, a meztelen táncosnő.

Tökéletes, szép testét feltárja a színpadnak és vakító meztelenségével óriási sikert arat. Berlin tombol érte, ő Budapestre vágyik, ahonnan kitiltják. Párisban és Prágában táncol tomboló siker mellett. Pompázó, fehér meztelenségének és művészetének behódol a világ.

Anita Berber rabja érzékiségének, vére folytonos szeretkezésekbe kergeti, válogatás nélkül habzsolja a gyönyört, aztán már nem elégíti ki, kokainhoz és ópiumhoz nyúl, mik amugy is kifeszült idegeit felőrlik. Tüdőbajt kap és egy berlini külvárosi kórház ingyenágyán szivja magába utóljára az ablakon belopódzó őszi napsugarat.

Lapunk nyomdája
**TIPOGRAFIA
UNION**

Izléses nyomtatványok
pontos határidőre —

Pillangóvadászat

— Eredeti kézirat. —

Az autó a köruton robogott végig...

Mindenfelé nagy, ríktó plakátok vágta és foltokat a házfalakba és hirdetőoszlopokba, villanyosok, fogatok haladtak el mellette a gyalogjárókon, ember emberhátán nyüzsgött, forrt, zugott, pezsgett a főváros látképe lármája.

Az autóban egy férfi és egy nő ült.

A férfi harmincöt éves, barna, nyulán, érdekes arcú volt, a világfi hamisítatlan bélyegével modorán és öltözködésén. A leány pedig fiatal volt, alig tizenhétéves, elegáns, rövid ruhája alól formás kis lábak kukucskáltak elő, amelyeknek bokája olyan volt, mint egy őz, szőke haja fúszra volt vágva és keble táján csak két félénken, halványan domborodó kis kup árulta el közelgő asszonyságát.

Mosolyogva, vidáman, szerelmesen nézett a férfire.

— Milyen jó, hogy már kiértünk az emberek közül, olyan jó itt a szabadban egyedül...

A hatalmas, büszke autó által fölvert porban már nem is látszott a város, fákkal szegélyezett, zöld mezőktől határolt végtelen uton rohant a kocsi. A mezők ezer tarka színű virággal voltak telezörve és a tavasz különös illata zsongott a levegőben.

A férfi közelebb huzódott a lányhoz és átkarolta. Az ijedten fejtette le a férfi kezét és huzódott el melőle.

— Nem szabad... de mit gondolsz?...

A férfi tekintete mohón tapadt a lány gömbölyödni kezdő, fiatalos és szerelmet sugárzó testére. A két kis gömb siluetteje átütött a könnyű nyári ruhán és nyugtalanul imbolygott meg finom, selymes, misztikus börtönéből, amelyből nyugtalanító illat szállt föl, bódítóbb a virágtengernél, mely körülseperge őket és tavaszabb a tavasz nál, mely ott incselkedett velük minden napsütötte, ragyogó, táncoló porszemen.

Virágos, végtelen mezőn álltak meg.

Leszálltak.

A leány nekiszaladt féktelen, gyerekes szilajsággal a színes folyónak,

amelyen a szél szíromhullámokat hömpölygetett.

A férfi, akiben izzott a visszafojtott érzékiség, kinlódva, éhesen nézett utána, szinte belelihegett vágyába, megmámorosodott, amint látta a karcsu test ide-oda hajladozását, melyet levetkőztetett a könnyű ruháján átitató nap.

Azután, amikor elfáradtak, egymás mellé ültek a fűbe. Szorosan egymás mellett ültek és a férfi érezte a fiatal testből kiáramló meleget, látta a domború kis keblek fáradt pihegését és a rövid ruha alól merészen kilátszó, szép és formás selyemharisnyákba bujtatott lábakat. Ellenállhatatlan vágy fogta el, hogy ezt a lányt karjaiba szorítsa, hogy azt a két kis lüktető almát tenyerébe teperje.

De a lány mintha megérezte volna, mit akar, most hirtelen fölugrott és ismét nekiiramodott a mezőnek.

— Pillangó vagyok... — kacagott hátra és kitért karokkal kezdett repülni. Amint szaladt fölcsapódott hátul ruhája és a combok selyemharisnyával takart izgatató erősödése fölött gömbölyű farán megvillant egy percre feszes, tapadó kis bugyija.

A férfi fölugrott és utána szaladt, ott volt előtte már alig pár lépésnyire. Súlyos vérhullám öntötte el, amikor megfogta a lány két karját, egyetlen rántással megfordította, magához kapta, fejét hátraszegte és vad, forró érzéki csókban tapadt ajkára, azokra a vérvörös, forró vonagló puhaságokra.

Szenvedélyesen és vadul csókolt.

Nemcsak a száját, de a homlokát, arcát, szemét, nyakát, csókos ajka valószínű extázisban szántott végig a gömbölyű, hófehér, csodálatosan finom mezőn, azután beleharapott tehetetlen, kiobbanni készülő, végső fölizgatott gerjedelmében.

A leány rémülten felsikoltott, elsapadt és lihegve, remegve, vonagolva, lázasan, kéjesen könyörgve suttozta:

— Mi... mi... mit csinál...

A férfi erősen magához szorította, érezte tesién a testét, véreben a vére lüktetését, vágyában a vágya gyönyörűségét és gyöngéden, vihágyva, mámoros örömmel ejtette

le a bársonyos, végtelen fűpárnára.

— Megfogtam a pillangót...

A szegény pillangó még verdesett szárnyaival, még kért, könyörgött, repülni akart, de azután lecsendesedett szárnyai fáradtan, megadással hulltak...

Égető Sándor.

Glossza

Németországban egy 13 éves kislánynak a naplója jutott napfényre. A napló egy névsort tartalmaz, azon férfiak névsorát, kik már barátai voltak a kislánynak. Vén kéjencek, 17 éves gyerekek, családapák, meglett férfiak, nagyon sokan, egy 13 éves kislánynak. Azon kívül feljegyzi a napló, hogy ki milyen jó, bőkezű volt, ki milyen gavallér. Mindezt egy 13 éves kislány. Kissé, talán még fejletlen testét dobta már a pénz elé.

Komentárt nem kell hozzáfűzni, csak sajnálni lehet, sajnálni most tizenhárom éves korában azokért a napokért, melyeket 53 éves korában kell leélni, mikor az ember már csak az emlékekből él.

Narcissus.

Szenzációs ujdonság!
Nőknek nélkülözhetetlen!

Hajfür-fésű

D. R. G. M. nemzetközileg törv. védve.

Ondolál rövid és hosszú hajat természetes uton, segédeszköz nélkül, egyszerű fésüléssel. Használatban elpusztíthatatlan. Minden nőnek nélkülözhetetlen. — **Ára darabonként 120 lei** bérmentve. Szétküldés utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után.

Romániai vezérképviselet:

„Mercatura“

București 2, Strada Basarabia 37. sz.

Perfekt

a legjobb poloskairtószert!

kapható a

Schunck

drogeriában

Temesvár, Fő-utca 24. sz.

LÁNYOK

Irtó : Szepessy István.

Beauvill-ék az Avenue des Alsacias-on laktak, a Holló-villában. Az ut mentén kétfelől magas téglafalak látszóttak, amelyekre fönn üdén zöldelő akáclombok borultak. Sehol sem volt ház a környéken, csak az ut végén állt egy tekintélyes magasságú, elegáns stilben épült palota, a kapuján kis tábla, amelyen arany betűkkel ez állott: „Holló-tanya”. Alatta kémlelőnyílás és csengettyű.

Ebben a villában lakott a kis Bébi az édesanyjával, akit egy a szerelem harcában kifáradt öreg bankár tartott ki. Az asszony arról volt híres, hogy nagyon szép volt a keble s ha akadt valaki, akinek talán eszébe jutott, hogy jó volna meggyőződnie erről, nem igen mondtott nemet.

Már öt éve laktak itt, a hatalmas, oszlopcsarnokos, fényűzően épített házban. A kert csupa magas fákból meg sűrű bokrokból állott.

A villa balszárnyán volt a tizenötéztendő kislány lakosztálya, amely két szobából állott, az egyik háromablakos, a másik kétablakos. Csinos, izléssel berendezett szalón s egy gazdag, kényelmes hálószoba minden elgondolható kényelemmel.

Délelőtt fél tíz óra volt. Bébike hálószobájának ablakán diadalmasan, szinte kápráztató ragyogással tűzött be a tavaszi napsugár és minden zugát megvilágította a szobának. A padló és a falak perzsa szőnyeggel voltak borítva, Bébike ágyát selyemtakaró és csipkés párnák díszítették.

Az ágyban hirtelen megmozdult valami. A rózsaszín selyemtakaró alól kibújt egy hófehér, apró láb és kikandikált a napfénybe. Egy formás női combocskát, elragadó maga hófehér, párnás meztelenségében. Megállott az ágy szélén és kacérkodott a beözönlő sugarakkal.

De a dolog nem maradt annyiban. Mintha az a takaró meglevenedett volna a napsugarak csókjától, hirtelen átváltozott ringó hullámmá, kiemelve az alatta heverő női test finom vonalait, azután félig aláomlott a padlóra. Egymás után tártult fel a bájos jelenség, előbb egy szép arcocskát, amelyet sűrű, összeborzolt bubifrizúra öve-

zett. A rakoncátlan fürtök ingerkedve csiklandozták hamvas, üde vállait.

A napsugarak mohón bujtak az ingváll alá. A takaró még lejjebb csuszott s most láthatóak lettek a domboru kebelhalmok, amelyek bolondos jókedvvel néztek a világba, fittyet hányva ellenállhatatlanságuk tudatában az esztétika összes paragrafusainak. Aztán a piros bimbók, amelyek olyan apróak, mint egy hétéves gyermeké, de olyan igézöek, mint a meglett asszonyé. Mennyi eltitkolt gyönyör remegett a hónaljak szögletében és csábított az igező, félig megnyitott két mellpárna. Ez a test vagy már megoldotta vagy pedig ezennel fogja megoldani a csók rejtélyes, édes problémáját.

De a takaró még egyre hullámozott, még egyre csuszott lefelé a félmeztelen, apró testen. Előtűnt az összegyüremlett, feltolódott selyeming alatt valami mindennél doindorubb és vakítóbb fehérség, a combok felett a gömbölyű kis has.

Bébi nagyot ásított és hirtelen hunyorgatott álmos, nagy szemével, azután nyújtózkodva felült a párnák között és lelógatta lábait az ágy szélén. Az ingecske diszkrétén hullt le ölére, mint egy szinpad függönye...

A kislány odasietett a nagy állótükör elé és bosszankodva szemlélte az üvegben visszatükröződő alakját. Kibontogatta fátymagányos ingecskéjét, hogy lássa, véletlenül nem nőttek-e egy keveset a keblei? Szegény kis keblei sehogy sem akartak teljesen kifeszteni és halványpiros, csöpp rózsákba szökni. Hiába nézte őket öltözés közben minden reggel, velezésnél minden este, nem volt ott egyéb két apró, diónagyságú dombnál, bármily gyönyörű és kéjes pózba vágta derekát, hogy a halmok jobban kidomborodjanak és érvényre jussanak. Bébit nagyon elkeserítették azok a két rózsaszínhegyű, icike-picike bimbók, melyek valóban nem is voltak méltóak arra, hogy kebleknek nevezessenek.

Kínézett a kertbe, melyben harmatos volt még minden pázsitfolt és virágágy az éj csókjától. Egyszerre csak valami friss légáramlattól összerezzen. A komorna jelent meg, hogy megfésülje és felöltöztesse kis urnőjét. Bébi büszke mozdulattal, amely szinte kifejezője volt a fölénynek, amivel egész környezetét kezelni szokta, leült a karosszékre a tükör előtt. Szokása

szerint hátradőlt, lehunyta szemét és várta, hogy rendbehozzák a haját. A napsugár élénken megvilágította gyönyörű fejét, aranyérchez hasonló haja felragyogott, mint a napfény, ha egy csillanó ékköre téved...

A komorna ujjai ott bizseregtek a nyakán. Ez az érzés egy cseppet sem volt kellemetlen, sőt végeheletlenül édes. S hogy még jobban élvezzen, félig kitérte ingét. A tükörből látta, hogy a komorna tekintete lázasan tapad a forró halmokra.

— Szépek a kebleim? Simogasd csak meg őket, milyen selymesek! — parancsolta Bébi s kéjesen hátrahanyatlott.

A lány megtette. Kezeinek cirogalása, nyomkodása átjárta Bébi meztelen keblét. Ismeretlen, átható izgalom fogta el. Kidüllesztette kebleit, a fiatal komorna meg csak simogatta őket, mint ahogy egy halom nyersselymet szokás, vagy egy meleg, puha cica hátát...

Csengve-bongva zugtak a lázas, megőrzítő percek harangjai.

Bébi mámorosan, ösztönszerűen leszakította ingét. A komorna átjárta ujjait a lány izzó, ápolt, tiszta bőrén, melyen egy makulányi folt sem volt. Különös tapogatásokkal izgatta fel kis urnőjét, aki most ráparancsolt a komornára, hogy szintén vegye kezébe.

A komorna gyorsan ledobta gömbölyű, arányos idomairól a felsőruhát, kipattantotta derekán a blúzt és két forró, érett kebelhalmát megszabadultan ömlött elő az ingből.

— Te egészen más vagy, mint én! — mondta Bébi és valami kéjes sóhaj szötte át a hangját, mint egy halványlila selvemfonál.

A komorna fehér teste kéjelegve reszketett, selyemtapintású combjai vonaglottak. A bugyi lanyhán lógott széles csipején, azután lehullott a talpához és felfedte aktjának kényesebb intimitásait.

Bébi megtapogatta a lány bőrét. Mindketten felnevettek a kéjtől.

Bébi ágya előtt hatalmas medvebőr-szőnyeg volt kiterítve. Arra ledobták magukat és enyelegni kezdtek. Minden lihegésnél kéjes gyönyörűséggel élvezték a selymes medveszőr érintését.

A komorna belecsókolt urnője mézédés, piros ajkaiba. Vérüktől kigyúlt a testük. Széttáruultak, felhasadtak, örvénybe karikásodtak combjaik.

A mélység felé

c. regényünk eddig megjelent folytatásainak rövid összefoglalása :

Ranicher Lenke, egy vidéki földbirtokos lánya, akit modern életfelfogása a kis városban ferde helyzetben világít meg. Budapestre költözik, ahol édes apja havi támogatása mellett zeneakadémiára iratkozik be. Érzékeny bucsut vesz Ferenczi Ernő gyakorló orvostól, aki fiatal szíves teljes melegével szereli Lenkét és az a terve, hogy később feleségül veszi. Ernő nem bírja Lenkét tervéről lebeszélni és a fiatal 18 éves lány elhagyja a csendes szülői házat. Pesten Lenke egy penzióban lakik, ahol megismerkedik Balog Olga színésznővel, aki egy Szeghő Béla nevezetű festő barátnéja. A festőnek megtetszik a fiatal és szép természetű Lenke és addig forgolódik körülötte, amíg Lenkének feltűnik a dolog és ő is mind melegebb és melegebb érzelmeket fűz Szeghőhöz. Lenkének ugyan jobban tetszik Szeghő egyik barátja Veress Barna, jó nevű újságíró, de mégis Szeghő az, aki Lenkének jelent valamit. A későbbi időben kirándulást terveznek a Balatonra, ahol Lenke megadja magát sorsának és Szeghővel tölti az éjszakát, míg Olga Sárossy nevezetű színésszel csalsa meg régi barátját. A kirándulás közben mutatják be Lenkét Földes Arthur durgazdag pesti bankárnak, aki Lenke későbbi életében még sok szerepet játszik. Lenke a későbbi időben Szeghőhöz költözködik, de, hogy függetlenségét megővja, a lakásért házbért fizet, amit Szeghő nevetve elfogad. Sok szép és szerelmes nap következik, Lenke boldog, de egy nap rájön arra, hogy az imádott férfi, Szeghő megcsalsa. Közben Lenke többször találkozik Veress Barnával, akivel mindig szívesen elludott diskurálni, de panaszkodni szégyel előtte. Ősz van, Lenke fáradtan és szomorúan megy haza Szeghőhöz, s mikor belép a házba, idegen hangokat hall. Akaratlanul is a műterem függőnye előtt megy el, ahonnét éles női kacagás tör elő. Lenke tisztában volt azzal, hogy Szeghő Béla megcsalsa és nagy lelki megerőltetés árán bírja csak magát elhatározni, hogy a szeretett férfit szó nélkül otthagyja. Vissza akar menni a penzióba, ahol eleinte is lakott, de ott nem kap szobát. Szállodába megy, de tekintve a magas árakat, úgy határoz, hogy privát lakás után néz, ahol mint albérlő meghuzódhatik. Közben Lenkét édes apja kitagadja, mert fülébe jutott leánya viselkedése és megvonja tőle a havonta küldött pénzösszeget. Lenke nagy nyomorban él, hónapos szobáját is alig tudja fizetni, de önérzete nem engedi, hogy szerelem nélkül testét áruba bocsássa, bár csak egy szavába kerülne, hogy Földesnek írjon. Meglevő pénzét apróhirdetésekre költi, állást keres, de fáradsága kevés eredménnyel kecsegtet. Végső kétségbeesésében a zálogházhoz fordul, ahol momentán kap is meglevő ruháiért annyi pénzt, hogy zaklató háziasszonyát ki tudja fizetni. De önmagával nem alkuszik meg és nagy nyomorában még Földes Arthur bankigazgató ajánlatait is kereken visszautasítja. Végre régi barátjához, Szeghőhöz folyamodik és megkéri, szerezzen számára valami állást.

Frații Győrfy Testvérek

műbutorasztalosok

TIMISOARA II. RÉKÁSI UT 4. SZÁM

Kész butorok : háló, ebédlő, leány- és uri szobák, valamint irodaberendezések készítése szolid árak mellett.

32 ÉVES ELVÁLT asszony vagyok, szeretem az életet és keresem egy hasonló gazdag nő ismerettségét, aki szerelemben hypermodern érzésű.

Leveleket „Görög tűz” jeligével a lap kiadóhivatala továbbítja.

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

„Tríes” cípők

elsőrendűek és tartósak
Tries, Timișoara, IV. Begajobbsor 19.

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Tetszik Önnek

lapunk tartalma ?

Ha még jobbat akar, írjon a kiadóhivatalnak és kérjen bibliofil könyvekről ismertetést.

Válaszbélyeg. Külföldről megfelelő portó csatolandó.

Vizumokat és más megbízásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintézi

PINKERTONBOY

Timișoara — Telefon 75

Asszonyok kincse!

Az általános közkedveltségnek örvendő Dr. Szentpétery Lajosné-féle „Szakácskönyv” harmadik bővített kiadása új átdolgozásban, 800 kipróbált recepttel és igen sok illusztrációval most jelent meg. E „Szakácskönyv” minden háztartásban nélkülözhetetlen. Fialat háziasszonyok, gazdasszonyok és szakácsnők helyes utmutatója ez a könyv a konyhaművészet minden ágában. Tartalmazza a levesek, sülték, főzelékek, tészták, krémek, fagylaltok és minden ételneműek gazdaságos, kitűnő és könnyű elkészítési módját. Zöldségfélék, befőttek eltartási és befőzési módját is. Kapható minden könyvkereskedésben és Tordán a kiadónál: Füssy József könyvkereskedésében.

Majthényi Károly

vizvezeték, villany- és csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vizvezeték, csatornázás és vilanyszerelés, házi telefon és gázkályha javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

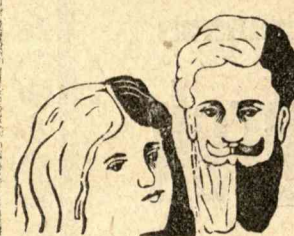
TODOROV

női és férfi fodrász, Timișoara
Belváros, Rezső-utca

Az összes női hajnunkák, HENNE-féle hajfestés, modern onduláció, manikűr

Piperecikkek és illatszerek óriási választékban.

45—46 éves intelligens öreg urnak a tél folyamán szívesen lenne szórakoztató barátnője 28 éves elvált asszony. Leveleket „Téli kurzus” jeligére a lap kiadóhivatala továbbítja.

Haját, szakállát

„Glóriával”

a hajfestékek királynőjével fesse. Rögtön fest barnára és feketére. Garántáltn tartós és ártalmatlan. Egy doboz hajfestéket utasítással és még 9 darab hasznos és szükséges piperecikkkel együtt csak 345 leíért franko utánvétellel küldök. A mellékelt 9 darab piperecikk a következő: 1.) Egy üveg Dr. Lassar-féle folyékony Kátrány Hajmosó-szer festés előtti mosásra. 2.) és 3.) Két hajfestő kefe. 4.) Egy hajfestő fésű. 5.) Egy drb. Kátrányszappan festés utáni mosásra. 6.) Egy üveg folyékony Brillantin a festett hajnak. 8.) Egy hajfestő tálcika. 9.) Egy utasítás hajápolás, arcápolás, kéz- és testápolásról.

Beretva- apparátus

finoman ezüstözve, nikkelt etuiben, belül bársonyozva és még 9 darab hasznos és szükséges piperecikkkel együtt csak 165 leíért küldök franko utánvétellel; és pedig még: 1. Egy borotválkozó ecset. 2. Egy borotválkozó rud-szappant — 3. Egy nickellezett borotválkozó csésze. 4. Egy borotválkozó penge. 5. Egy timsó. 6. Egy vérelállító stiftet. 7. Egy parfümrozott puder. 8. Egy üveg L'origan Kölniviz. 9. Egy körömkefe.

Kövérséget

bármely testrészeben könnyen és diétazavarás nélkül távolíthatja el a „Doppelrol'er”-rel való ötperces naponkénti reggeli és esti önmassageval. Egy apparátus és még 9 drb. szükséges és hasznos piperecikkkel együtt csak 590 lei, küldöm franko után-

vét mellett a következőket még: 1. Egy finom arcszappan. 2. Egy finom arcisztító Solution zsiros vagy száraz arcnak. 3. Egy finom nappali arckrém. 4. Egy finom éjjeli arckrém. 5. Egy finom puder. 6. Egy L'origan Kölniviz. 7. Egy ajakrouge. 8. Egy finom arcrouge. 9. Egy utasítás a hajápolásról, arcápolásról, kéz- és testápolásról.

Nicolin-nál Magazin „Parisienne” Timișoara I., Strada Avram Iancu 4.

Tipografia UNION könyvnyomdája. Lugoj